

ВИЛЕНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

44.

KURYER WILEŃSKI GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 8-го Июня. — 1848 — Wilno. WTOREK, 8-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 2-го Июня.

Высочайшими Грамотами, 11-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами: ордена Бѣлаго Оrlа Вице-Президентъ Московской Дворцовой Конторы, Высочайшаго Двора Гофмаршалъ Баронъ *Водс*; Св. Владимира 2-й степени: Директоръ Александровскаго Кадетскаго Корпуса, Генералъ-Лейтенантъ *Хатовъ*; Членъ Совѣта Главнаго Управленія Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій, Инженеръ Генералъ-Лейтенантъ *Девятиницъ*; Управляющій работами по выдѣлу рощъ: въ Низовомъ и Сѣверномъ Округахъ корабельныхъ лѣсовъ, состоящихъ по Арміи, Генералъ-Лейтенантъ *Паренсовъ*, и Членъ Совѣта Главнаго Управленія Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій, Инженеръ Генералъ-Лейтенантъ *Готманъ*.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: Генералъ Штабъ-Доктора Дѣйствующей Арміи, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Ханова*, назначить Неизмѣннымъ Членомъ Военно-Медицинскаго Ученаго Комитета, съ сохраненіемъ получаемаго имъ по настоящему мѣсту въ Царствѣ Польскомъ содержанія, а на его мѣсто, Генералъ-Штабъ-Докторомъ Дѣйствующей Арміи, назначить Главнаго Медика оной, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника *Четыркина*, съ оставленіемъ его въ званіи Главнаго Инспектора медицинской части въ Царствѣ Польскомъ.

— Государь Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ: на мѣсто умершаго Майора *Гарунъ-Бекъ-Таиръ-Бекъ-Оглы*, назначить Управляющимъ Кіуриискимъ Ханствомъ роднаго брата его, Подполковника *Юсуфъ-Бека*.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему представленію Г. Министра Финансовъ, во 2-й день Апрѣля Высочайше повелѣть соизволилъ: открыть въ С. Петербургѣ, въ Маѣ будущаго 1849 г., выставку мануфактурныхъ издѣлій, на основаніи примѣчанія къ статьѣ 1-й Высочайше утвержденнаго 21 Января сего года Положенія о выставкахъ.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 2-go Czerwca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 11-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami: Orderu Orła Białego, Wice-Prezes Kantoru Pałacowego Moskiewskiego, CESARSKIEGO Dworu Ochmistrz, Baron *Bode*; — Orderu Sw. Włodzimierza 2-ój klasy: Dyrektor Korpusu Alexandrowskiego Kadetów, Jenerał-Porucznik *Chatow*; Członek Rady Zarządu Głównego Komunikacyi Dróg i Budowl publicznych, Jenerał-Porucznik Inżynierów *Die-wiatnik*; Kierujący robotami około oszczędzenia lasów do budowania okrętów, w Okręgach Nizowym i Północnym, liczący się w Armii, Jenerał-Porucznik *Parensow*, i Członek Rady Głównego Zarządu Komunikacyi Dróg i Budowl publicznych, Jenerał-Porucznik Inżynierów *Gotman*.

— JEGO CESARSKA MOŚĆ, Najwyżej rozkazać raczył: Jenerał-Sztab-Doktora Armii Czynnój, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Chanowa*, przeznaczyć na członka stałego Komitetu Naukowego Wojskowo-Lekarskiego, z pozostawieniem mu pobieranej przezeń w terażniejszych obowiązkach w Królestwie Polskiem płacy, a w jego miejsce mianować Jenerał-Sztab-Doktorem Armii Czynnój, Naczelnego Lekarza tejże Armii, Rzeczywistego Radzcę Stanu *Cetyrkina*, z pozostawieniem go przy urzędzie Inspektora Głównego Służby Zdrowia w Królestwie Polskiem.

— JEGO CESARSKA MOŚĆ Najwyżej rozkazać raczył: w miejsce zmarłego Majora *Harun-Bek-Tair-Bek-Ogły*, mianować Zarządzającym Chaństwem Kіуриyskim rodzonego jego brata, Podpółkownika *Jusuf-Beka*.

— JEGO CESARSKA MOŚĆ, w skutku najpoddanniejszego przełożenia P. Ministra Skarbu, w dniu 2 Kwietnia, Najwyżej rozkazać raczył: otworzyć w Petersburgu, w Maju roku przyszłego 1849, wystawę wyrobów rękodzielnicznych, na zasadzie uwagi do art. 1 Ustawy o wystawach, Najwyżej zatwierdzonej d. 21 Stycznia r. b.

ИНОСТРАНЦІЯ ИЗВѢСТІЯ.

П Р У С С І Я.

Берлинъ, 31 Мая.

Въ четвертомъ засѣданіи прусскаго національнаго собранія, 28 Мая, избраны были 2 вице-президента и 8 секретарей. Въ вице-президенты избраны: Эссеръ и Вальдекъ; въ секретари: Шнейдеръ, Дункеръ, Данильсъ, Рейтеръ, Герке, Гауеманъ, Боріесъ и графъ Стшковскій.

— Въ пятомъ засѣданіи, въ первый разъ занялъ свое мѣсто въ лѣвомъ центрѣ, Кельнскій архіепископъ Гейсель. Въ концѣ засѣданія учреждено было 8 отдѣленій для соображенія проектовъ. Президентъ собранія прочелъ потомъ 94 предложенія, полученные до вчерашняго числа; въ нѣкоторыхъ изъ нихъ требуютъ составленія новаго проекта устава.

— Извѣстіе, что въ окрестностяхъ Берлина находится около 40,000 чел. войска, привело городъ въ большое безпокойство. Депутации отъ гражданъ отправились къ правительству, чтобы узнать о причинѣ сей мѣры. Военный министръ отвѣчалъ, что войска, правда, сосредоточены, но не въ столь значительномъ числѣ и не такъ близко къ столицѣ, какъ полагаютъ, и что впрочемъ число сихъ войскъ не выше числа прежняго берлинскаго гарнизона. Отвѣтъ сей не успокоилъ умовъ, въ слѣдствіе того третьяго дня происходило собраніе національной гвардіи, на которомъ снова разсуждали по сему предмету и опредѣлили препроводить министретву адресъ съ вопросомъ: 1) Какъ велико число сосредоточенныхъ войскъ; 2) какаѣ причины сего сосредоточенія; 3) сколько войска стоитъ гарнизономъ, при окончаніи нашей сѣти желѣзныхъ дорогъ, такъ какъ Магдебургъ, Штетинъ, Бреславль и т. п., могутъ считаться передовыми постами Берлина. Въ этомъ же собраніи положено было просить вторично генерала Ашофа, чтобы онъ немедленно оставилъ начальство надъ національною гвардіею, а также о перемѣнѣ офицеровъ сей же гвардіи. Для исполненія сихъ постановленій назначена депутация и коммиссія, въ которую избрали по одному гвардейцу изъ 25 баталіоновъ.

— Гражданская гвардія увѣщаетъ сегодня жителей, чтобы они всѣми мѣрами старались сохранить спокойствіе и безопасность столицы, для поддержанія чести берлинскихъ жителей за границею и въ провинціяхъ, и для предупрежденія совершеннаго паденія народнаго благосостоянія.

— Говорятъ, что подвижный корпусъ общества ремесленниковъ, состоящій изъ 2,000 чел., будетъ обезоруженъ.

— Вся прусская армія будетъ поставлена на военную ногу; предписано уже произвести покупку значительнаго числа лошадей, необходимыхъ для арміи. Имѣютъ также пригласить въ ряды арміи волонтеровъ.

— Нынѣ занимаются устройствомъ кельнской крѣпости, для обезпеченія ея отъ всякаго непріятельскаго нападенія.

1 Июня.

На шестомъ засѣданіи Прусскаго національнаго собранія, происходившемъ 30 Мая, назначена была коммиссія для учрежденія правилъ для собранія. Г. Неесъ фонъ Эсенбекъ прочелъ за симъ свое предложеніе, чтобы назначена была коммиссія для составленія новаго проекта уложенія. Вся лѣвая сторона поднялась для поддержанія сего предложенія, которое, послѣ непродолжительныхъ преній отослано было въ соотвѣственное отдѣленіе. Равнообразно переданъ былъ въ подлежащее отдѣленіе проектъ Г. Юнга, чтобы для вдовъ и сиротъ, оставшихся послѣ убитыхъ въ Берлинѣ, 18 Марта, назначенъ былъ на счетъ казны пенсіонъ. Потомъ происходили жаркія пренія, въ слѣдствіе предложеннаго военному министру вопроса относительно обнаруживающагося въ войскахъ реакціоннаго духа. Въ пользу разсмотрѣнія сего вопроса при преніяхъ, обнаружилось превосходное большинство, какъ на лѣвой сторонѣ, такъ въ центрѣ и на правой сторонѣ. Юнгъ утверждаетъ, что принципы, которыхъ нынѣ придерживается военное министерство относительно войскъ, угрожаютъ опасностію настоящимъ отношеніямъ, включилъ въ свою интерпелляцію нижеслѣдующіе три пункта: 1) продолжаетъ-ли еще министръ раздѣлять то мнѣніе, что право собираться и опредѣлять прошенія — къ войскамъ не можетъ быть примѣнено? 2) офицеровъ, старающихся поддержать враждебный духъ для настоящаго времени, слѣдуетъ-ли удалить, какъ опасныхъ для общаго блага? 3) не лзд-

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P R U S S Y

Berlin, 31 maja.

Na czwartym posiedzeniu Pruskiego Zgromadzenia Narodowego, d. 28 maja, obrano 2 ch Wice-Prezesów i 8 Sekretarzy. Wice-Prezesami obrani zostali: Esser i Waldeck; Sekretarzami: Schneider, Duncker, Daniels, Reuter, Giercke, Haussmann, Borries i Hr. Cieszkowski.

— Na piątym posiedzeniu zajął piérwszy raz miejsce swoje w Lewym Środku, Arcybiskup Kolonński, X. Geissel. Na temże posiedzeniu mianowano 8 sekeyi do roztrząsania wniosków. Prezes Zgromadzenia odczytał następujące 94 wniosków, nadeszłych do dnia poprzedniego; kilka z nich żąda ułożenia nowego projektu do ustawy.

— Wiadomość, że w okolicy Berlina stoi około 40.000 wojska, wprawilo miasto w wielką niespokojność. Wiele deputacyi od obywatelstwa wysłano do Rządu, dla dowiedzenia się o przyczynie tego środka. Minister wojny udzielił odpowiedź, że wprawdzie ściągnięto wojsko, ale nie w tak wielkiej liczbie, i nie tak blisko stolicy, jak mniemano, i że zresztą to wojsko nie dochodzi nawet ilości dawniej załogi Berlina. Odpowiedź ta nie zaspokoila umysłów, i w skutek tego odbyło się onędzaj Zgromadzenie gwardyi narodowej, na którym roztrząsano znowu ten przedmiot i uchwalono adress do Ministerstwa z zapytaniem: 1) Jak wielka jest liczba ściągniętego wojska; 2) Jaki jest tego powód; 3) Ile wojska stoi załogą przy ujściach naszej sieci kolei żelaznych: gdyż Magdeburg, Szczecin, Wrocław i t. p., mogą być uważane za przednie posterunki Berlina. Na témże Zgromadzeniu postanowiono także prosić powtórnie Jenerała Ascho'f, o bezzwłoczne złożenie dowództwa gwardyi narodowej, oraz o zmianę oficerów tejże gwardyi. Do wykonania tych postanowień wyznaczono deputacyą i Kommissyą, do której wybrano po jednym gwardziście z 25 batalionów.

— Gwardya obywatelska napomina dziś mieszkańców, aby wszelkiemi sposobami starali się o utrzymanie spokojności i bezpieczeństwa stolicy, dla utrzymania sławy Berlinczyków za granicą i na prowincyi, oraz dla zapobieżenia zupełnemu upadkowi pomyślności publicznej.

— Słychać, że ruchomy korpus towarzystwa rzemieślników, liczący 2,000 ludzi, zostanie rozbrojony.

— Cała armia Pruska ma być postawiona na stopie ruchomej; polecono już zakupić wszystkie do użytku wojska zdadne konie. Także ochotnicy mają być do wojska wzwani.

— Zajmują się obecnie urządzeniem twierdzy Kolonii, w celu zabezpieczenia jej od wszelkiego napadu nieprzyjacielskiego.

Dnia 1 czerwca.

Na szóstym posiedzeniu Pruskiego Zgromadzenia Narodowego, odbytem d. 30 maja, wyznaczono Kommissyą do wypracowania stałego regulaminu. P. Nees v. Esenbeck odczytał następujący swój wniosek; aby wyznaczona była Kommissya do wypracowania nowego projektu do ustawy. Cała Lewa Strona podniosła się dla poparcia tego wniosku, który po krótkich rozprawach odesłany został do właściwej sekeyi. Podobnież przekazano właściwej sekeyi projekt P. Jung, aby wdowom i sierotom, pozostałym po poległych w Berlinie d. 18 marca, wyznaczyć z funduszw skarbowych odpowiednie pensye. — Następnie żywe toczyły się rozprawy, w skutek zapytania, uczynionego Ministrowi wojny, względem objawiającego się w wojsku ducha reakcyjnego. Za wzięciem tej kwestyi pod rozprawy, oświadczyła się przeważająca większość, tak z Lewej strony, jako też ze Środka i Prawej strony. P. Jung twierdząc, że zasady, jakich się obecnie trzyma Ministerstwo wojny pod względem wojska, grożą niebezpieczeństwem terażniejszym stosunkom, objął w swęj interpelacyi następujące trzy punkta: 1) czy Minister jest zawsze jeszcze tego zdania, że prawo zgromadzania się i uchwalania petycyi nie może być do wojska zastosowane? 2) czy oficerów, usiłujących utrzymać ducha nieprzyjaznego obecnemu czasowi, należy oddalić jako niebezpiecznych dobru powszechnemu? 3) czy tam, gdzie podobny duch panuje, nie da się nic przedsięwziąć? — Minister wojny bronił wojsko przeciw zarzutowi, jakoby ono chciało reakcyi. P. Bauer z Krotoszyzna miał krótką mowę na pochwałę wojska. Podpółkownik Fischer

ли чего либо предпринять тамъ, гдѣ господствуетъ подобный духъ? — Военный министръ защищалъ войска отъ упрековъ, будто бы они желали реакціи. Бауэръ изъ Кротощина произнесъ краткую рѣчь въ одобреніе войскъ. Полковникъ Фишеръ утверждалъ, между прочимъ, что нѣтъ никакой силы, которая бы при недостаткѣ войскъ могла поддержать порядокъ. Тамъ кончились пренія и засѣданіе.

— По объявленію военнаго министра во вчерашнемъ засѣданіи національнаго собранія, отправка оружія изъ здѣшняго арсенала, происходящая въ продолженіе двухъ послѣднихъ недѣль, не имѣетъ другой цѣли, какъ только пополненіе провинціальныя арсеналовъ, почти совершенно опустѣлыхъ, по случаю вооруженія вновь образованныхъ національныхъ гвардій.

— Давно предполагаемое образованіе артиллеріи національной гвардіи встрѣтило значительное препятствіе и, быть можетъ, не придетъ въ исполненіе. Но кавалерія уже довольно многочисленна, однако пѣхота все еще составляетъ главную силу, во еще не совершенно вооружена, по недостатку оружія.

— Начальникъ національной гвардіи, генералъ Ашофъ, внезапно и тайно выѣхалъ къ Королю въ Потсдамъ и донинѣ не возвращался.

— Здѣсь обнародовано сегодня постановленіе, о предстоящемъ образованіи комитета безопасности.

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 30 Мая.

26 и 27 числа было здѣсь новое возстаніе, которое въ Австрійской Газетѣ описано слѣдующимъ образомъ: „Президентъ нижней Австріи, гр. Монтекулли, издалъ прокламацію о распущеніи академическаго легіона и присоединеніи оного къ національной гвардіи, а также о закрытіи университета, политехническаго училища и академіи художествъ. Лишь только узнали объ этомъ актѣ, жители города взволновались и устроили баррикады. Городскія ворота съ самаго утра были заняты войсками, чтобы не впускать черни изъ предмѣстій, не смотря на то сильное возстаніе ушло состояться, и министерство, для предотвращения дальнѣйшихъ послѣдствій, вынуждено было прибѣгнуть къ уступчивости. Въ слѣдствіе сего, прокламація 27 числа, подписанная министромъ Пиллерсдорфомъ, признаетъ комитетъ сохраненія порядка (*Sicherheits Ausschuss*), состоящій изъ горожанъ, національныхъ гвардейцевъ и студентовъ, соглашается на постановленіе сего комитета, что караулы у городскихъ воротъ будутъ содержимы исключительно горожанами, что войска будутъ содержать караулы только внутри города, что гарнизонъ будетъ уменьшенъ до возможной необходимости, что гр. Гойосъ останется подъ стражею комитета въ качествѣ заложника, и что министерство препроводитъ къ императору убедительную просьбу о возвращеніи его въ столицу. вмѣстѣ съ симъ министерство требуетъ со стороны комитета представленія достаточнаго ручательства въ личной безопасности императора и его семейства, объявляетъ, что безопасность собственности общественной и императорскаго дома, предоставляетъ попеченію вѣнскаго народонаселенія и новаго комитета, и въ заключеніе упоминаетъ, что оно останется у кормила правленія только до того времени, пока не будетъ смѣнено императоромъ, или не будетъ поставлено въ невозможность дѣйствовать съ совершенною безопасностію подъ своею отвѣтственностію.

— Въ Аугсбургской Газетѣ напечатано: Мы все болѣе и болѣе убѣждаемся, что послѣднія вѣнскія событія были устроены французскими эмиссарами, въ которыхъ нѣтъ также недостатка и въ Берлинѣ. Письма и нѣкоторыя французскія газеты отъ 15 Мая, извѣщали, что въ тотъ же день будетъ возстаніе въ Вѣнѣ. Такъ какъ въ одинъ день произошли волненія въ Парижѣ, Неаполѣ, Берлинѣ и Вѣнѣ, то одновременность сію нельзя отнести къ одной лишь случайности.

— Полковникъ Панаашъ избранъ начальникомъ вѣнской національной гвардіи; генералъ Гойосъ получалъ еще 25 с. м. отпускъ на 6-ть-мѣсяцовъ отъ должности министра.

— Всѣ посланники иностранныхъ державъ оставили Вѣну, и отправились вѣроятно въ Инсбрукъ.

twierdził, między innemi, że nie ma żadnej siły, któraby w braku stałego wojska porządek utrzymać mogła. Na tém zakończyły się rozprawy i posiedzenie.

— Według oświadczenia Ministra wojny na wczorajszymъ posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, wysyłanie broni od dwóch tygodni ze zbrojowni tutejszjej, niema innego celu, jak tylko aby skompletować prowincjonalne składki broni, wypróznione prawie całkiem przez uzbrojenie nowo utworzonych gwardyi narodowych.

— Dawno zamierzone utworzenie artyleryi gwardyi narodowej, napotkało u władz na znaczne przeszkody i zdaje się że może do skutku nie przyjdzie. Za to jazda jest już dosyć znaczna; piechota jednak główną stanowi siłę, lubo nie jest jeszcze całkiem uzbrojona, dla braku broni.

— Jenerał Aschoff, dowódzca gwardyi narodowej, wyjechał nagle i potajemnie do Króla do Potsdamu i dotychczas nie powrócił.

— Właśnie ogłoszone tu zostało postanowienie, zapowiadające utworzenie Komitetu bezpieczeństwa.

A U S T R I A.

Wiedeń, 30 maja.

W dniach 26 i 27 wybuchnęło tu nowe powstanie, które *Gazeta Powszechna Austriacka* opisuje następująco: „Prezes Niższej Austrii, Hrabia Montecucoli, wydał odezwę rozwiązującą Legiä Akademicką i nakazującą wecielenie jej do gwardyi narodowej, tudzież zamykającą Uniwersytet, Szkołę Politechniczną i Akademię Kunstów. Jak tylko akt ten został wiadomy, całe miasto się zburzyło i powstały barykady. Bramy miasta od samego rana były strzeżone przez wojsko, ażeby nie puszczać robotników z przedmieści, wszakże silne powstanie zdołało się zorganizować, Ministerstwo dla zapobieżenia dalszym następstwom postanowiło skłonić się do powolności. Jakoż odezwa wydana dnia 27 b. m. i podpisana przez Ministra Pillersdorffa, uznaje Komitet Utrzymania Porządku (*Sicherheits Ausschuss*), złożony z mieszczan, gwardzistów narodowych i studentów; przystaje na uchwałę tego Komitetu, iż straż bram oddana będzie wyłącznie mieszczanom; iż wojska mają tylko zajmować posterunki wewnątrz miasta; że garnizon zmniejszony stosownie będzie do ścisłej potrzeby; że Hrabia Hoyos pozostanie jako zakładnik pod strażą Komitetu, i że Ministerstwo przesłać Cesarzowi usilną prośbę, iżby raczył wrócić do stolicy. Ministerstwo wzywa zarazem Komitet, do przedstawienia dostatecznych rękojmi zabezpieczenia osoby Cesarza i Jego Rodziny; oświadcza, iż bezpieczeństwo własności publicznych i Domu Cesarzkiego zdaje na pieczę ludności Wiedeńskiej i nowego Komitetu, i kończy zapowiedzeniem, że pozostanie u steru rządu tylko do czasu, dopokąd nie będzie zmienione przez Cesarza, lub nie znajdzie się w niemożności działania z zupełnem bezpieczeństwem pod swoją odpowiedzialnością.“

— *Gazeta Augsburgska* pisze: „Coraz większego nabieramy przekonania, że sceny dni ostatnich i przedostatnich zaszły w Wiedniu, były osnute przez emisaryuszów francuzkich, w których też nie zbywa i w Berlinie. Listy i niektóre gazety Paryżkie z dnia 15 maja, zapowiadały, że w tymże dniu będzie powstanie w Wiedniu. Gdy tegoż samego dnia zaszły zaburzenia w Paryżu, Berlinie i Neapolu, niepodobna jest takiej spólczeności przypisać czystemu trafowi.“

— Półkownik Pannasch obrany został dowódcą Wiedeńskiej gwardyi narodowej; Jenerał Hoyos otrzymał jeszcze d. 25 b. m. 6-miesięczny urlop od ministerstwa.

— Wszyscy Posłowie mocarstw zagranicznych opuścili Wiedeń, udając się zapewne do Inspruku.

1 Юня.

День тезоименитства Императора празднованъ былъ торжественно; во всѣхъ церквяхъ совершалось молебствіе; жители, національная гвардія и легионъ пѣли гимны, въ знакъ искренней преданности Его Величеству. Во всемъ городѣ замѣтно было веселіе.

— Национальная гвардія получила отъ военнаго министра, въ день тезоименитства Императора Фердинанда, 12 пушекъ.

— За вѣскими воротами будутъ устроены укрѣпленія; тысячн рукъ заняты этою работою; для защиты сихъ укрѣпленій будетъ назначено 6 батарей артиллеріи.

— Бывшій начальникъ національной гвардіи, гр. Гойосъ состоящій подъ стражею въ видѣ заложника, выпущенъ на свободу.

— Каждый изъ 35 нашихъ германскихъ полковъ, получить новый резервный баталіонъ.

— Находящійся здѣсь италійскій гренадерскій баталіонъ, на дняхъ былъ обезоруженъ.

3 Юня.

Въ Вѣнской газетѣ напечатано: „Изъ Конституціонной пражской газеты, отъ 31 Мая, министерство узнало, что въ Прагѣ образовалось временное правительство для Богеміи. Какъ только извѣстіе это подтвердилось официальнымъ путемъ, министерство почло необходимымъ представить Императору противозаконность сей мѣры, чтобы предупредить депутацію, которая имѣетъ исходатайствовать утвержденіе оной. Въ то же время, министръ внутреннихъ дѣлъ, въ письмѣ къ Богемскому Губернатору, призналъ весь этотъ актъ противозаконнымъ и недействительнымъ, и пригласилъ его, чтобы подъ личною отвѣтственностію сопротивлялся сему распоряженію. (См. Прага).

Прага, 26 Мая.

Вчерашній пиръ, устроенный съ цѣлію примиренія Германцевъ съ Богемцами, совершенно былъ спокоенъ, и Богемцы, которыхъ донынѣ столь опасались, представили прекрасный примѣръ миролюбія. Всѣ сословія, отъ вельможи до совершеннаго бѣдняка, участвовали въ этомъ пирѣ; пролетаріи вели себя спокойно и прилично; обѣдъ данъ былъ для 500 чел. подъ шатрами, украшенными знаменами и цвѣтами. Рѣчи и тосты произносимы были попеременно.

— Говорятъ, что въ Аграмѣ арестовали князя Милоша.

30 Мая.

Богемскій губернаторъ, графъ Левъ Туиъ, извѣстилъ вчера вечеромъ національный комитетъ, что въ слѣдствіе послѣднихъ вѣнскихъ событій, совершенно прекратились всѣ сношенія между вѣнскими и пражскими властями, и потому признаетъ необходимымъ учредить нѣкоторый родъ верховнаго совѣта или временнаго правительства для богемскихъ дѣлъ. Членами онаго назначены: Гг. Палацкій, Боросъ, Браунеръ, Ригеръ, Стробахъ и графъ Альбертъ Ностицъ; Ригеръ и графъ Ностицъ отправляются сегодня въ Тироль, чтобы просить Императора объ утвержденіи сего совѣта.

Инсбрукъ, 24 Мая.

Вчера вечеромъ прибылъ сюда эрцгерцогъ Райнеръ. Сегодня, Императоръ принималъ въ аудіенціи Богемскую депутацію; сегодня прибыла также депутація изъ Греца.

— Богемская депутація, прибывъ въ нашъ городъ, издала немедленно слѣдующую прокламацію къ Тирольцамъ: „Тирольцы! Императоръ находится среди васъ. Богемскій народъ отправилъ насъ, чтобы увѣрить государя нашего въ неизмѣнной вѣрности и преданности. Вѣрныи, какъ и вы, народъ нашъ, готовъ посвятить имущество и кровь свою для нашего Императора. Братья, соединимся всѣ, чтобы сохранить и утвердить одну, независимую Австрійскую имперію. Богъ поставилъ насъ другъ подле друга съ равными правами, чтобы мы окружили престолъ, какъ крѣпость. Цѣлость и самостоятельность Австріи, вѣрность и преданность нашему Императору, да будутъ нашимъ общимъ возгласомъ. Да здравствуетъ Фердинандъ милостивый, да здравствуетъ царственный домъ Габсбургскій!“ Инсбрукъ, 23 Мая 1848 года. (подп.) князь Камилль Роганъ, маіоръ народной пѣхоты; отъ имени національнаго комитета, глава Богемской депутаціи, и тридцать одинъ депутатъ.

Дня 1 czerwca.

Именины Cesarza były obchodzone uroczystie; we wszystkich kościołach odbywały się modły o jego pomyślność. Lud, gwardya narodowa i legiony akademicki śpiewali hymny narodowe, okazując najszerzszе przywiązanie do Monarchy. Całe miasto oddychało o wesołością.

— Gwardya narodowa otrzymała od Ministra wojny, w dniu imienin Cesarza, 12 armat.

— Za bramami Wiednia wzniezione będą szaniec; tysiące rąk znajdują tam zatrudnienie; do obrony tych szanieców przeznaczono 6 baterii artylleryi.

— Hr. Hoyos, były dowódca gwardyi narodowej, zostający pod strażą, jako zakładnik, został na wolność wypuszczony.

— Każdy z 35 naszych półków Niemieckich otrzyma nowy batalion rezerwy.

— Stojący tu Włoski batalion grenadyerski został rozbrojony.

Дня 3 czerwca.

Gazeta Wiedeńska pisze: „Z Konstytucyjnej Gazety Pragskiej z d. 31 maja, otrzymało Ministerstwo wiadomość, że w Pradze utworzył się Rząd tymczasowy dla Czech. Jak tylko wiadomość ta potwierdziła się na drodze urzędowej, Ministerstwo widziało się spowodowane przedstawić Cesarzowi Jego Mości nieprawość tego postępowania, aby uprzedzić wysłaną już deputacją Česką koncem wyjednania sankcyi tego kroku. Jednocześnie Minister spraw wewnętrznych, w reskrypcie do Gubernatora Czech, uznał ten cały akt za nielegalny i nieważny, i wezwał go, aby pod swoją odpowiedzialnością oparł się temu rozporządzeniu. (Ob. PRAGA).

Прага, 26 maja.

Wczorajsza uczta, mająca na celu pobratanie się Czechów z Niemcami, przeszła jak najspokojniej, a Czesi, których się dotąd tak bardzo obawiano, dali piękny przykład zgody. Wszystkie klasy społeczeństwa, od dumnego magnata aż do najniższego proletaryusza, miały w niej udział; proletaryusze zachowali się jak najspokojniej, jak najprzyzwoiciej; obiad zastawiony był na 500 osób pod namiotami, ozdobionymi chorągiewkami i kwiatami. Mowy i toasty były na przemian Czeskie i Niemieckie.

— Słychać, że Xiążę Miłosz uwięziony został w Agram.

Дня 30 maja.

Gubernator Czeski, Hr. Leon Thun, zawiadomił wczoraj wieczorem Komitet Narodowy, że w skutku ostatnich wypadków Wiedeńskich, wszelkie stosunki pomiędzy władzami Wiedeńską a Pragską uznaje za całkiem ustale, i przeto widzi potrzebę urządzenia pewnego rodzaju Najwyższej Rady, czyli Rządu tymczasowego, dla spraw Czeskich. Członkami tej Rady mianowani zostali: PP. Palacky, Boros, Brauner, Rieger, Strobach, i Hr. Albert Nostic. Rieger i Hr. Nostic wyjeżdżają dziś do Tyrolu, aby prosić Cesarza o zatwierdzenie tej Rady.

Инсбрукъ, 24 maja.

Wczoraj wieczorem, zjechał tu Arcy-Xiążę Rajner. Deputacja Czeska miała dziś posłuchanie u Cesarza; dziś także rano przybyła deputacja z Grätz.

— Jak tylko deputacja Czeska przybyła do naszego miasta, wydała natychmiast następującą do Tyrolczyków odezwę: „Tyrolczycy! Cesarz jest pośród was! Lud Czeski wysyła nas, w celu złożenia Monarsze zapewnienia niezłomnej wierności i przywiązania. Równie wierny jak wy, lud ten gotów poświęcić swe dobro i krew dla naszego Cesarza. Bracia! złączmy się wszyscy, dla zachowania i utwierdzenia jednego, niezależnego Cesarstwa Austriackiego. Bóg postawił nas z równymi prawami obok siebie, abyśmy nasz tron jako warowną twierdzą otoczyli. Jedność Austrii, samoistność Austrii, wierność i miłość dla naszego Cesarza, niechaj staną się naszym wspólnym hasłem. Niech żyje Ferdynand łaskawy! niech żyje Cesarzowski dom Habsburgów!“ W Insbuku, 23 maja 1848 roku. (podp.) Xiążę Kamil Rohan, Major obywatelskiej piechoty, w imieniu Komitetu Narodowego, jako Prezes Deputacyi Czeskiej, i trzydziestu jeden deputowanych.

Верона, 23 Мая.

Вчера послѣдовало соединеніе 18,000 т. корпуса Турна съ Радецкимъ, при С. Бонифачіо. Со стороны Пескьеры здѣсь ежедневно слышны пушечные выстрѣлы. Вчера отправили отсюда двѣ батареи въ Виченцу. Здѣсь господствуетъ одно желаніе: чтобы было больше войскъ! Хотя соединеніе корпусовъ уже послѣдовало, однако безъ дальнѣйшихъ подкрѣпленій мы не можемъ двинуться дальше.

— Бомбардированіе Пескьеры итальянцами началось 19 Мая; 200 орудій поддерживаютъ безпрерывный огонь.

Триестъ 25 Мая.

Командующій союзнымъ флотомъ, контръ-адмиралъ Альбини, сообщилъ командиру англійскаго фрегата, что онъ приближъ къ Триесту съ тою цѣлію, чтобы обезпечить торговлю Сардиніи и чтобы сразиться съ флотомъ непріятелей своего государя. Положеніе наше измѣнилось. Непріятельскій флотъ стоитъ въ гавани подъ Муджіа, въ двухъ пушечныхъ выстрѣлахъ отъ замка св. Терезы. Въ городѣ господствуетъ величайшая дѣятельность. Войска и національная гвардія извѣщаютъ большое усердіе. Площади города и ведущія къ гавани улицы укрѣплены, а генералъ Гулаи безпрестанно разъѣзжаетъ по городу и его повсюду встрѣчаютъ радостными восклицаніями.

— Находящіеся въ Триестѣ иностранные консулы составили ноту и посредствомъ депутаціи препроводили оную къ Сардинскому адмиралу; въ нотѣ этой протестуютъ они противъ потерь, которыя могутъ быть причинены ихъ единоземцамъ бомбардированіемъ города. Консулы нѣмецкихъ государствъ присовокупили къ этому, что Триестъ принадлежитъ къ германскому союзу и потому нападеніе на этотъ городъ есть объявленіе войны союзу. Французскій консулъ не участвовалъ въ нотѣ прочихъ консуловъ, и просилъ только адмирала предупредить его о бомбардированіи города. На поданную ноту адмиралъ доставилъ словесно уклончивый отвѣтъ, обѣщая отвѣтить на другой день письменно. Сегодня поутру флотъ отступилъ отъ города; не извѣстно, возвратится ли онъ сюда.

Франція.

Парижъ, 27 Мая.

Совѣщаніе Национальнаго Собранія 26-го Мая. Члены разсматривали проектъ закона объ изгнаніи на вѣчныя времена изъ Франціи фамилии Короля Лудвика Филиппа. Г. Везень пожелалъ знать какіе имѣетъ исполнительная коммиссія поводы къ изгнанію королевской фамилии, и видитъ ли себя Франція въ большей опасности съ 16 Мая, чѣмъ съ 24 Февраля по означенное число. Г. Лоранъ д'Ардешъ предлагалъ дополненіе, чтобы законъ этотъ имѣлъ свое дѣйствіе только до времени, пока положеніе дѣлъ во Франціи и въ Европѣ будетъ этого требовать. Г-нь Виньертъ требовалъ, чтобы выраженіе навсегда, было оставлено въ декретѣ, потому что почитаешь объ линіи Бурбоновъ живыми представителями трактатовъ, заключенныхъ съ свідченнымъ союзомъ. За симъ приступлено къ собранію голосовъ, въ коемъ Г. Одиллонъ-Барро и нѣсколько членовъ лѣвой стороны не приняли участія. Проектъ декрета принятъ 632 голосами противъ 63. Послѣ сего министръ финансовъ внесъ проектъ, чтобы съ 1 Января 1849 года, почтовая плата за письма, во всей Франціи не превышала 20 сантимовъ, а министръ юстиціи представилъ проектъ объ учрежденіи совѣта опытныхъ, а также проектъ возстановленія разводовъ. Всѣ сии проекты переданы въ соответственные отдѣленія.

— Министръ иностранныхъ дѣлъ, г-нь Бастидъ, сообщилъ національному собранію, что Бельгія и Испанія официально признали французскую республику.

— По распоряженію военнаго министра, закрытъ комитетъ объ укрѣпленіяхъ, окончившій возложенное на него порученіе. Особый комитетъ, составленный изъ членовъ закрытаго комитета, обязанъ предложить проектъ о преобразованіяхъ, какія должно ввести въ арміи, на основаніи новыхъ политическихъ установленій.

— Извѣстный своими сочиненіями Минье, состоящій съ 1830 года директоромъ архивовъ министерства иностр. дѣлъ оставленъ отъ должности. Въ министерствѣ финансовъ оставлено 50 чиновниковъ, по части счетоводства.

Verona, 23 maja.

Wczoraj nastąpiło połączenie się 18-tysięcznego korpusu Thurna z Radeckim, pod S. Bonifacio. Od strony Peschieri słychać tu codziennie strzały działowe. Wczoraj wysłano stąd dwie baterie do Wicencji. Jedno tylko panuje tu życzenie: więcej wojska! Lubo połączenie się korpusów już nastąpiło, atoli bez dalszych posiłków dalej posunąć się nie możemy.

— Bombardowanie Peschieri przez Włochów zaczęło się d. 19; 200 dział gra ciągle.

Tryest, 25 maja.

Dowódca Floty sprzymierzonej, Kontr-Admirał Albini, doniósł dowódcy fregaty angielskiej, że przybył pod Tryest, w celu zabezpieczenia handlu Sardyńskiego i stoczenia walki z flotą nieprzyjazzną jego Monarsze. Nasze położenie zmieniło się; flota nieprzyjacielska stoi w przystani pod Muggią, na dwa strzały działowe od zamku St. Teresia. W mieście panuje największa czynność; wojsko i gwardya narodowa okazują równą gorliwość; wszystkie place i do portu wiodące ulice są obwarowane, a Jenerał Giulay przejeżdża się ciągle po mieście i jest witany okrzykami radości.

— Konsulowie mieszkający w Tryeście ułożyli notę i przestali ją przez deputacyą Admiralaowi Sardyńskiemu; w niej protestują przeciw szkodom mogącym wynikać dla ich ziemków, przez bombardowanie miasta. Konsulowie państw Niemieckich dodali do tego, że Tryest należy do Związku Niemieckiego; zatem uderzenie na to miasto jest wypowiedzeniem wojny Związkowi. Konsul francuzki nie połączył się z innymi Konsulami; warował tylko sobie, aby Admirał zawiadomił go o nastąpić mającym bombardowaniu. Admirał, na podaną notę, dał ustną wybiegową odpowiedź, obiecując powtórzyć ją nazajutrz na piśmie. Dziś z rana flota cofnęła się od miasta i nie wiadomo, czy wróci.

FRANCYA.

Paryż, 27 maja.

Obrazy Zgromadzenia Narodowego w dniu 26 maja.

Z porządku dziennego zajmowano się projektem do prawa, skazującego rodzinę Króla Ludwika Filipa na wieczne wygnanie z Francyi. P. Vesin żądał wiedzieć, jakie ma powody Kommissya do wydalenia rodziny Królewskiej, i czy Francya po 16 maja czuje się więcej zagrożoną, niż od 24 lutego do dnia rzezonego. P. Laurent d'Ardeche wnosil dodatek, ażeby ten dekret trwał tylko dotąd, pokud wymagac tego będą: stan Francyi i pokoj enie Europy. P. Vignerte chcial, aby w dekrecie zachowano te wyrazy *na zawsze*, uważal bowiem obie linie Bu rbonów za żyjące Reprezentantki traktatów, zawartych ze świętem przymierzem. Przystapiono nakoniec do głosowania, w którym nie brali udziału P. Odillon-Barrot i kilku członków Lewej Strony. Projekt dekretu przyjetý został 632 głosami przeciw 63. Następnie Minister skarbu wniósł projekt, aby od 1 stycznia 1849 roku oplata pocztowa od pojedynczego listu w całej Francyi nie przenosiła 20 centymów, a Minister sprawiedliwosci złożył projekt ustanowienia rady znawców, tudzież projekt przywrócenia rozwodów. Wszystkie te projekta odesłano do właściwych wydziałów.

— P. Bastide, Minister spraw zagranicznych, doniósł Zgromadzeniu Narodowemu, że Belgia i Hiszpania uznały urzędownie Rzeczpospolitą francuzką.

— Minister wojny rozwiązał Komitet narodowy obwarowania, poniewaz tenże dokończył swoje prace. Komitet doradczy, złożony z członków rozwiązanego Komitetu, ma przelożyć projekt zaprowadzenia zmian w armii, w duchu nowych instytucyi politycznych.

— Znany z dzieł swoich Mignet, będący od 1830 r. dyrektorem archiwum w Ministerstwie spraw zagranicznych, z płacą 40,000 fr., złożyony został z urzędu. W Ministerstwie skarbu oddalono 50 rachmistrów.

— Генерал Курте переведенъ въ Венсенскій замокъ.

28 Мая.

Законодательная комиссія дѣятельно занимается своимъ дѣломъ, такъ что засѣданія ея иногда продолжаютъ до поздней ночи. Главные вопросы уже рѣшены. Президентъ республики имѣеть быть избираемъ на три года большинствомъ голосовъ всего народонаселенія. Такъ же избираемы будутъ судьи мирныхъ судовъ и офицеры національной гвардіи срокомъ на три года. Палата будетъ только одна, но сверхъ оной будетъ назначенъ по жребию государственныи совѣтъ, для приготвенія проектовъ постановленийъ республики.

— На вчерашнемъ Засѣданіи Національнаго собранія прежде всего утверждено было постановленіе объ учрежденіи совѣта опытныхъ. За симъ Г. Фоше говорилъ о закрытіи народныхъ мастерскихъ близъ Парижа, въ коихъ находилось до 120,000 рабочихъ безъ предводителей, или лучше сказать, имѣющихъ тайныхъ предводителей. Онъ совѣтовалъ дать лучшее направленіе этой массѣ народа, могущей во всякое время устремиться къ ниспроверженію республики. Представленіе оратора принято было съ одобреніемъ и передано въ комитетъ о рабочихъ. Г. Монтрейль предлагалъ назначить 300 милліоновъ, кои должны быть собраны въ теченіе 40-ти лѣтъ, т. е. по 30 милліоновъ въ годъ, и употреблены на воздѣлываніе земель въ Алжиріи. Наконецъ утверждено постановленіе, по силѣ коего, члены исполнительной комиссіи освобождаются отъ присутствія въ совѣщаніяхъ національнаго собранія, исключая тѣ случаи, когда будутъ приглашены къ тому по требованію по крайней мѣрѣ 40 членовъ. Причемъ члены оной комиссіи во всякое время могутъ входить съ представленіями въ національное собраніе.

29 Мая.

Сегодня, въ 5 часовъ утра, національная гвардія призвана была къ оружію, такъ какъ разнесся слухъ, что толпа рабочихъ, оставившихъ мастерскія, отправилась къ національному собранію. Вскорѣ однако удостоверились, что слухи сіи преувеличены, и что рабочіе намѣрены только жаловаться на закрытіе нѣкоторыхъ мастерскихъ и удаленіе ихъ директора Г. Эмиля Тома. Часу въ 4-мъ по полудни, на перекресткахъ улицъ прибиты были объявленія министра публичныхъ работъ, изъ коихъ въ первомъ доказывается необходимость преобразованія народныхъ мастерскихъ, по поводу накопленія въ нихъ многихъ лицъ, неимѣющихъ на то права; а въ другомъ отдается справедливости директору сихъ заведеній, Эмилю Тому, въ хорошемъ управленіи оными. Сверхъ сихъ объявленій прибито было прошеніе рабочихъ въ законодательную комиссію, о возвращеніи Эмиля Тома, если онъ ни въ чемъ не провинился, къ прежней должности.

— Засѣданіе Національнаго Собранія, 29 Мая. Значительная вооруженная сила заняла всѣ пути къ зданію засѣданій собранія. Во 2 часу по полудни, Г. Бюше передалъ званіе президента г-ну Сенаръ. Р. Ташеро предлагалъ вопросы министру публичныхъ работъ относительно Эм. Тома, и требовалъ объясненія таинственнаго поведенія съ директоромъ національныхъ мастерскихъ. При общемъ вниманіи и таинствѣ. Министръ Треля отвѣчалъ: „При вступленіи въ важную мою должность я принялъ на себя двойную обязанность, состоявшую въ томъ, чтобы угодить какъ частному интересу рабочаго класса, такъ и общимъ интересамъ государства. Но я давно былъ того убѣжденія, что вынужденное товарищество, или, говоря другими словами, національныя мастерскія, все благородное и хорошее истребятъ въ сердцахъ рабочихъ. Послѣ многихъ усилій я пригласилъ къ себѣ, въ Субботу, директора мастерскихъ Тома, и уговорилъ его къ удаленію отъ должности, и онъ добровольно выѣхалъ съ порученіемъ въ Жирондскій департаментъ. Эта мѣра была необходима по принятому министромъ плану. Если же я заслуживаю порицаніе ваше—при этомъ онъ обратился къ собранію—я призыву его (нѣтъ, нѣтъ). Я принимаю на себя отвѣтственность за всѣ послѣдствія моего поведенія. Не возможно долѣе приносить жертвы и истощать казну на эти мастерскія, тогда какъ мы имѣемъ передъ собою столько важныхъ сооруженій. Вотъ все, что я хотѣлъ сказать.“ (Общее въ Собраніи удовольствіе).

— Jeneral Courtais przewieziony zostal do zamku Vincennes.

Dnia 28 maja.

Kommissya ustawodawcza zajmuje się czynnie swemi pracami; posiedzenia jej przeciągają się niekiedy do późnej nocy. Główne kwestye już są rozwiązane. Ma być wybierany Prezydent Rzeczypospolitej, na trzy lata, przez większość głosów wszystkich gmin. Tymczasem sposobem wybierani będą sędziowie pokoju i oficerowie gwardyi narodowej, także na trzy lata. Izba ma być tylko jedna, atoli ma być ustanowiona wybieralna Rada Stanu, dla wypracowywania projektów do dekretów Rzeczypospolitej.

— Na Posiedzeniu wczorajszymъ Zgromadzenia Narodowego, przyjęto naprzddekret ustanawiający radę biegłych. Dalej, P. Faucher wszczął mowę o rozwiązaniu warsztatów narodowych pod murami Paryża, w których mieści się 120 tysięcy robotników bez naczelników, czyli raczej mających tajemnych przywódców. Radził nadać użyteczniejszy kierunek tak wielkiej massie, mogącej się w każdej chwili zamienić w pretorianów, gotowych do obalenia Rzeczypospolitej. Uwaga mówcy, przyjęta przychylnie, odesłana została do Komitetu rzemieślniczego. P. Montrenil proponował uchwalenie 300 milionów, które po trzydzieści i milionów przez lat dziesięć, byłyby użyte na uprawę gruntów, leżących odłogiem w Algieryi. Nakoniec, uchwalono dekret, mocą którego członkowie Kommissyi wykonawczej uwolnieni zostali od znajdowania się na obradach, wyjąwszy w przypadku, gdyby na żądanie najmniej 40 członków Zgromadzenia Narodowego, przez posłannictwo Prezesa do stawienia się zaproszeni zostali. Jednakże wolno jest tymże członkom Kommissyi Wykonawczej żądać, w każdym razie, posłuchania od Zgromadzenia Narodowego.

Dnia 29 maja.

Dziś o piątę godzinie rano powołały się gwardya narodowa do broni, rzeczła się bowiem pogłoska, że robotnicy opuścili tłumnie swoje warsztaty i wyruszyli przeciw Zgromadzeniu Narodowemu. Wnet jednakże przeświadczone się, że wieść ta była przesadzona, gdyż wyszli tylko w zamiarze zanieśienia protestacyi przeciw zwinieciu niektórych warsztatów, i usunięciu Dyrektora ich, P. Emila Thomas. Około godziny 4 ej z południa poprzybijano na rogach ulic odezwę Ministra robót publicznych do robotników, w której wykazuje im potrzebę przekształcenia warsztatów narodowych, z powodu, że do tychże wstąpiło się wielu ludzi, niemających żadnego do tego prawa. W drugiej odezwie tenże sam Minister, P. Trélat, oświadcza, że Dyktor warsztatów, Emil Thomas, zarządzal niemi, jako mąż prawy i biegły Administrator. Obok tych odezw ujrzano prośbę robotników do Kommissyi Wykonawczej, aby Emil Thomas, jeżeli żadnego nie dopuścił się przewinienia, był im znouwu zwrócony.

— Posiedzenie Zgromadzenie Narodowego z dnia 29 maja. Znaczna siła zbrojna zajęła wszystkie przystępy do gmachu posiedzeń Zgromadzenia. O godzinie 2-giej po południu, P. Buechez odstąpił Prezesostwa panu Senard. P. Tachereau interpelował Ministra robót publicznych względem Em. Thomas, i żądał wyjaśnienia tajemniczego postępowania z Dyrektorem warsztatów narodowych. Wśród powszechniej uwagi i ciszy, odpowiedział Minister Trélat: „Przy objęciu mego ważnego urzędu, przyjąłem na siebie podwójny obowiązek, który na tem zależał, aby tak szczegółnemu interesowi robotników jak i ogólnym interesom kraju usłużyć. Ale oddawna powzięłem przekonanie, że zmuszone stowarzyszenie, innemi mówiąc słowy, warsztaty narodowe, wszystko co szlachetne i dobre wytepiają w sercu robotnika. Po wielu usiłowaniach, wezwałem do siebie w sobotę Dyktora warsztatów P. Thomas, i zniewoliłem go do dobrowolnego złożenia urzędu, oraz dobrowolnego wyjazdu z misją do departamentu Girondy. Ten krok był koniecznym do wykonania planów, jakie Ministerstwo powzięło. „Jeżeli zaś zasługuje na waszą nagane—mówił dalej— przywołam go. (Nie, nie!) Biorę na siebie odpowiedzialność za wszelkie skutki mego postępowania. Nie podobna dłużej ponosić ofiar i wyczerpywać skarbu na owe warsztaty; podczas gdy mamy tyle ważnych budowli, które nas czekają. Oto wszystko co miałem powiedzieć.“ (Powszechnie w Zgromadzeniu zadowolenie).

За сѣмъ, не смотря на новыя отзывы г-на Ташеро въ пользу Г. Тома, собраніе признало преніи по сему предмету конченными. *Презид. Сенаръ.* „У меня есть письмо отъ Наполеона Л. Бонапарте. Прочтѣть ли его? На лѣвой сторонѣ: „Нѣтъ, нѣтъ! Мы не хотимъ слушать писемъ ни отъ Орлеанскаго дома, ни отъ Лудвика Наполеона, ни отъ какого либо другаго частнаго гражданина.“ Собраніе рѣшило не слушать письма частнаго лица. За сѣмъ приступили къ преніямъ по постановленію относительно отношенія временной исполнительной власти къ собранію. Послѣ рѣчи Г. Ледрю Роллена, собраніе утвердило три первыя статьи проекта, отвергнувъ всѣ добавленія.

— Слышно, что національное собраніе намѣрено отвергнуть проектъ откупа правительствомъ желѣзныхъ дорогъ. Въ такомъ случаѣ, какъ утверждаютъ, министръ финансовъ Дюклевъ выступилъ бы изъ кабинета, и Г. Гарнѣ-Пажесъ, быть можетъ, пересталъ бы быть членомъ исполнительной комиссіи.

А Н Г Л И Я.

Лондонъ 25 Мая.

Вчерашнее засѣданіе верхней палаты было чрезвычайно важно, потому что предположено было во второй разъ прочесть билль объ эманципации Евреевъ. Маркизь Лансдоунъ отъ имени кабинета, излагалъ поводы этого билля, сообщенные предварительно нижней палатѣ. Какъ можно было предвидѣть, возникло сильное сопротивленіе; лордъ Элленборо совѣтовалъ отринуть билль и даже герцогъ Кембриджскій, второй перъ государства, подалъ голосъ противъ билля. Уважамъ Евреевъ (сказалъ герцогъ), и узнавъ ихъ въ Ганноверѣ и въ Англіи; но пока Англія останется государствомъ Христіанскимъ, не могу согласиться на то, чтобы Евреи засѣдали въ парламентѣ. Въ томъ же духѣ говорилъ архіепископъ Кантербурійскій, но герцогъ Эржилъ и епископъ с. Давидсъ, сильно поддерживали министровъ. Лордъ Станлей, въ энергической рѣчи, требовалъ уничтоженія билля; но когда сказано было, что въ этомъ случаѣ министры внесли бы билль вторично, онъ отвѣчалъ съ сердцемъ, что верхняя палата вторично его отринетъ. Лордъ Бручъ остроумно защищалъ лорда Джона Росселя противъ сдѣланнаго обвиненія, будто онъ получилъ мѣсто перваго министра по вліянію Ротшильда; наконецъ приступлено къ собранію голосовъ, и билль отвергнутъ большинствомъ 35 голосовъ, то есть, 163 противъ 128.

— Въ нижней палатѣ разсматривали дѣла Испанія и войны Даніи. Лордъ Пальмерстонъ объявилъ, что нашъ посланникъ въ Мадридѣ Г. Бульверъ получилъ отъ испанскаго правительства паспортъ для выѣзда, но что это нисколько не влечетъ за собою прекращенія сношеній Англіи и Испаніею. По требованію представленія переписки между Г. Бульверомъ и княземъ Сотомайоромъ, лордъ сказалъ, что эту переписку слѣдуетъ считать скорѣе частною, чѣмъ дипломатическою, и что однако онъ представить оную по полученіи новыхъ подробностей. (См. Испанія).

— Въ совѣтѣ министровъ, происходившемъ вчера, присутвовалъ также лордъ Минто, возвратившійся изъ Италіи.

— Послѣднія донесенія изъ Лиссабона сообщаютъ о скоромъ переломѣ министерства. Васко-де-Гамо получилъ повелѣніе занять постъ въ виду белемскаго дворца, для принятія на свой корабль Королевы въ случаѣ нужды.

— Изъ Нью-Йорка получено извѣстіе отъ 2 с. м. Коммиссары Соединенныхъ Штатовъ прибыли въ Мексикку и въ Веракрусъ, съ ратификаціею трактата; имъ предписано окончить это дѣло къ 1-му Юлія. Мирный трактатъ отправленъ въ Кверетаро на конгрессъ, который еще не собрался. Подъ Хихуахуа была кровопролитная битва между Американцами и Мексиканцами; съ обѣихъ сторонъ потеря значительна. Сантава оставилъ Мексикку навсегда.

— Въ Индіи скончался нынѣшній Радшахъ Саттари, и страна поступаетъ обратно во владѣніе Ост-Индской компаніи.

Г Е Р М А Н І Я.

Франкфуртъ на Майнѣ, 29 Мая.

На сегодняшнемъ восьмомъ засѣданіи германскаго парламента, поступилъ на разсмотрѣніе проектъ

Następnie, pomimo nowego przymowienia się P. Tachereau za P. Thomas, Zgromadzenie uznało rozprawy w tym przedmiocie za ukończone. *Prezes Senard:* „Mam list od Napoleona L. Bonapartego. Czy mam go odczytać? Na Lewej stronie: „Nie! nie! Nie chcemy słuchać listów ani od Orleanów ani od Ludwika Napoleona, ani od żadnego prywatnego obywatela.“ Zgromadzenie postanowiło nie słuchać listu, jako od prywatnej osoby pochodzącego.—Początek przystapiono do rozpraw nad projektem, dotyczącym stosunków tymczasowej Władzy Wykonawczej do Zgromadzenia. Po mowie P. Ledru-Rollin przyjęło Zgromadzenie cztery pierwsze artykuły projektu, z odrzuceniem wszelkich dodatków.

— Słychać, że Zgromadzenie Narodu we ma zamiar odrzucić projekt odkupu przez rząd kolei żelaznych. W tym przypadku, jak mówią, Minister skarbu Duclere wystąpiłby z gabinetu, a może i Garnier-Pagès przestałby być członkiem Kommissji Wykonawczej.

А Н Г Л И Я

Лондонъ, 25 мая.

Вчорашње обрადы Избы Вышѣй были нader важне; мѣано howiem по раз други оdcытаѣ бил о еманципации Зыдов. Margrabia Lansdowne, imieniem gabinetu, przekładal powody tego bilu, które już poprzednio Izbie Niższej udzielone były. Jak można było przewidzieć, powstał silny opór; Lord Ellenborough oświadczył się za prostem odrzuceniem; nawet Xiążę Cambridge, drugi Par państwa, dał swój głos przeciw bilowi: „Szaniuję Żydów (rzekł Xiążę), poznałem ich howiem w Hanowerze i Anglii; ale pokud Anglia będzie mocarstwem Chrześciańskim, nie mogę zgodzić się na to, aby zasiadali w Parlamencie.“ W takimże samym duchu przemówił Arcybiskup z Kanterbury; lubo Xiążę Argyll i Biskup z St. Davids popietali usilnie projekt Ministrów. Lord Stanley, w mowie gwałtownej, domagał się odrzucenia bilu a gdy powiedziano, że Ministrowie w takim razie wnieśli by bil powtórnie, odrzekł z zapalem, że Izba Wyższa powtórnie go odrzuci. Lord Brougham brocił dowcipnie Lorda John Russel z uczynionego mu zarzutu, jakoby za wpływeu Rotszylda został pierwszym Ministrem. Nakoniec przystapiono do głosowania, i bil został odrzucony większością 35 głosów, to jest 163 przeciw 128.

— Izba Niższa zajmowała się sprawą hiszpańską i wojną Duńską. Lord Palmerston oznajmił, że Poseł nasz w Madrycie, P. Bulwer, odebrał od Rządu hiszpańskiego paszporta na wyjazd, lecz że ten wypadek nie pociąga bynajmniej za sobą zerwania stosunków Anglii z Hiszpanią. Na żądanie złożenia korespondencyi między P. Bulwer i Xięciem Sotomayor, szlachetny Lord rzekł, że korespondencya ta uważana być powinna raczej za prywatną niż za dyplomatyczną, że wszakże złoży takową za otrzymaniem nowych szczegółów. (Ob. Hiszpania).

— Na posiedzeniu Rady Ministrów, która się odbywała w dniu wczorajszym, znajdował się także Lord Minto, który dopiero co z Włoch powrócił.

— Ostatnie wiadomości z Lizbony donoszą o bliżkiem przesileniu ministerstwa. Vasco de Gamo otrzymał rozkaz, aby zajął stanowisko naprzeciw pałacu Belem, dla przyjęcia na swój okręt Królowej, w razie potrzeby.

— Mamy wiadomości z New-York, z dnia 2 b. m. Kommissarze Stanów-Zjednoczonych przybyli do Meksyku i Vera-Cruz z traktatem ratyfikowanym, otrzymali oraz polecenie ukończyć rzecz całą do 1-go lipca. Traktat pokoju posłano do Queretaro Kongressowi, który się jeszcze nie uzupełnił. Pod Chihuahua zaszła krwawa potyczka między Amerykanami i Meksykanami, gdzie z obu stron padło wielu ludzi. Santana opuścił Meksyk na zawsze.

— W Indyach zmarł terazniejszy Radszach Sattary, i kraj ten powraca znowu do Wschodnio-Indyjskiej Kompanii.

Н І Е М С У.

Frankfurt nad Menem, 29 мая.

На сегодняшнемъ, осмомъ посидении Парламенту Немецкаго, з порадку дневного прызшелъ под наряды

Г-нъ Раво, касающійся вліянія постановленій германскаго законодательнаго національнаго собранія, на опредѣленія отдѣльных германскихъ странъ. Парламентъ одобрилъ, по большинству голосовъ, слѣдующее постановленіе: „Германское національное собраніе, какъ органъ, порожденный волею и выборами германской націи, для упроченія единства и политическихъ выгодъ Германии, объявляетъ, что всѣ постановленія отдѣльныхъ уложеній германскихъ странъ, имѣютъ быть почитаемы важными въ такой лишь мѣрѣ, въ какой будутъ согласны съ общимъ уставомъ для всей Германии, которое будетъ опредѣлено симъ собраніемъ.“ Это постановленіе весьма важно, ибо рѣшаетъ первый основной вопросъ. Все собраніе привѣтствовало оное, по прочтеніи президентомъ, съ величайшею радостію.

На этомъ же засѣданіи, германскій парламентъ принялъ свое учрежденіе; окончательное устройство парламента и избраніе росписаннаго президента послѣдуетъ 31 числа.

— 24 числа с. м., въ Голландской гостинницѣ собралось здѣсь слишкомъ сто депутатовъ лѣваго центра, которые опредѣлили слѣдующее: Лѣвый центръ желаетъ, чтобы исполненіе самодержавія націи поддерживаемо было національнымъ собраніемъ какъ противъ реакціи и анархіи, такъ равномерно противъ отдѣльных германскихъ правительствъ и союзныхъ странъ, которымъ предоставляется войти въ сношеніе относительно будущей центральной власти, съ условіемъ утвержденія оной національнымъ собраніемъ. До времени опредѣленія учрежденія сего собранія, союзный сеймъ имѣетъ быть исполнителемъ постановленій національнаго собранія; и съ этою цѣлію, а также для опредѣленія исполнительной власти, избрано будетъ министерство, составъ коего предложится на утвержденіе національному собранію; министерство сіе будетъ отвѣтственно предъ симъ же собраніемъ.

Б Е Л Г І Я.

Брюссель, 30 Мая.

Палаты распущены. Выборы будутъ окончены предъ 13-мъ Іюня, а палаты снова созваны къ 25 числу Іюня.

— Въ Литтихскомъ журналѣ уведомляютъ о прибытіи принца Прусскаго, 29-го с. м., въ Брюссель, по желѣзной дорогѣ изъ Остенде. На путевомъ дворѣ ожидала принца придворная карета, въ коей отправился онъ въ домъ Прусскаго посольства. Тотъ же часъ наряженъ былъ къ оному почетный караулъ. Король посѣтилъ принца и пригласилъ его къ обѣденному столу. Принцъ отправился сегодня въ Голандію.

— Посланникъ французской республики, Г. Беллокъ, представилъ вчера Королю грамоты, аккредитующіе его при здѣшнемъ дворѣ.

— Г. Эмануэль Араго, отправляющійся въ Берлинъ, прибылъ, 25 с. м., въ Брюссель, откуда отправится на нѣсколько дней во Франкфуртъ на Майнъ.

И Т А Л І Я.

Римъ, 14 Мая.

Такъ какъ лица обнаруживающія республиканскій духъ отправились въ Неаполь, то здѣсь господствуетъ нынѣ совершенное спокойствіе. Жалуются только на то, что Папа живетъ въ совершенномъ уединеніи и вовсе не появляется всенародно. Такъ какъ 13 й баталіонъ національной гвардіи допущенъ былъ къ цѣлованію ноги Его Святѣйшества, то и другіе баталіоны требовали сей чести. Однако 6-й баталіонъ, угрожавшій своему генералу съ заряженными ружьями, получилъ отказъ. Папа благословилъ его, но все не отозвался. Послѣ сего, отецъ Вентура совѣщался съ Папою въ продолженіе 6 часовъ. Полагаютъ, что онъ помогаль Папѣ при составленіи письма, препровожденнаго къ австрійскому императору. Достоверно также и то, что Его Святѣйшество разсматривалъ предварительно, до поступленія въ печать, сицилійскій адрессъ, сочинителемъ коего былъ также отецъ Вентура.

— Генераль-Викарій издалъ сегодня, отъ имени Папы, прокламацію, въ которой объявляетъ, что для ниспосланія отъ Бога, подателя всѣхъ благъ, по предстательству Пресвятыя Богородицы и святыхъ Апостоловъ Петра и Павла, при теперешнемъ опасномъ времени, необходимой для церкви и государства бла-

проектъ P. Raveaux, dotyczący wpływu uchwał Niemieckiego ustawodawczego Zgromadzenia Narodowego na ustawy pojedynczych krajów Niemieckich. Parlament przyjął większością głosów następującą uchwałę: „Niemieckie Zgromadzenie Narodowe, jako organ wynikły z woli i z wyborów narodu Niemieckiego, dla ustalenia jedności i politycznych swobód Niemiec, oświadcza: że wszelkie przepisy pojedynczych ustaw krajów Niemieckich, uważane być mają za ważne tylko o tyle, o ile się zgadzają będą z mającą się uchwalić przez toż Zgromadzenie, ogólną ustawą dla całych Niemiec.“ Uchwała ta jest nader ważną, albowiem rozwiązuje stanowczo pierwszą zasadniczą kwestyą. Całe Zgromadzenie powitało ją, po ogłoszeniu przez Prezesa, z największą radością.

Na témże posiedzeniu, Parlament Niemiecki przyjął swój regulamin; ostateczne ukonstytuowanie Parlamentu i wybor stałego Prezesa nastąpi d. 31-go.

— Dnia 24 b. m. wieczorem, zebrało się tu w hotelu Hollenderskim przeszło stu Deputowanych z lewego środka, i uchwalili co następuje: Lewy środek chce, aby samowładztwo narodu wykonywane i utrzymywane było przez Zgromadzenie Narodowe, tak naprzeciw reakcyi, i anarchii, jako też naprzeciw pojedynczym Niemieckim rządóm i krajóm związkowym, którym wolno jest porozumieć się względem przyszłej władzy centralnej, z warunkiem zatwierdzenia jej przez Zgromadzenie Narodowe. Aż do czasu ukonstytuowania się rzeszonej władzy, Sejm Związkowy ma być wykonawcą uchwał Zgromadzenia Narodowego, i w tymże celu utworzone będzie Ministerstwo, którego wybór ulegnie zatwierdzeniu Zgromadzenia Narodowego, i które temuz ma być odpowiedzialnem.

В Е Л Г І Я.

Bruxella, 30 maja.

Izby zostały rozwiązane, wybory mają się ukończyć przed 13 czerwca, nowe Izby zwołane są na dzień 26 rzeszonego miesiąca.

— *Journal de Liège* donosi, że Xiążę Pruski przybył do Bruxelli 29-go b. m., drogą żelazną z Ostendy. Karetty dworskie czekały na Xięcia przy stacyi i odwiozły go do pałacu poselstwa Pruskiego, gdzie umieszczono natychmiast wartę honorową. Król Leopold odwiedził Xięcia i zaprosił go do siebie na obiad. Xiążę odjechał dziś do Hollandyi.

— Posel Rzeczpospolitej francuzkiej, P. Bellocq, złożył wczoraj Królowi pismo zawierzytelniające go przy dworze tutejszym.

— P. Emanuel Arago, udający się do Berlina, przybył d. 25 z. m. do Bruxelli, zkąd uda się na kilka dni do Frankfortu nad Menem.

В Л О С Н Ы.

Rzym, 14 maja.

Ponieważ objawiający republikańskiego ducha ndali się do Neapolu, przeto panuje tu teraz zupełna spokojność. Żalą się tylko na to, że Papież żyje całkiem w odosobnieniu i wcale się publiczności nie ukazuje. Ponieważ 13-ty batalion gwardyi narodowej przypuszczony był do ucalowania nogi Ojca św., przeto i inne bataliony domagały się tego zaszczytu. Wszelako nie dostąpił go batalion 6-ty, który własnemu swemu Jenerałowi zagroził był z nabitemi karabinami. Pobłogosławił go Papież, ale do niego nie przemówił. Po allokucyi, Ojciec Ventura naradzał się z Papieżem przez 6 godzin. Sądzą, że przedmiotem narady była redakcyja pisma przesłanego Cesarzowi Austryackiemu. To także pewna, że Ojciec św. widział poprzednio adress Sycylijski, którego autorem jest także Ojciec Ventura, nim do druku został oddany.

— Jeneralny Wikaryusz wydał onegdaj w imieniu Papieża odezwę, w której ogłasza, że dla ubłagania od Boga, Dawcy wszelkiego dobra, za pośrednictwem N. Matki Jego i ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła, wśród obecnych niebezpiecznych czasów, potrzebnej pomocy dla Kościoła i kraju, rozkazał Ojciec św., aby w trzech bazylikach: Laterańskiej,

годати, Его Святѣйшество повелѣлъ, чтобы въ трехъ церквахъ: Латеранской, св. Петра и Пречестныя Дѣвы, совершенно были, 13, 14 и 15 с. м. трех-дневное торжественное молебствіе. Въ это время будутъ открыты для воздаянія почести: въ ватиканской церкви скатерть Спасителя, въ церкви либеріанской иконы Богородицы и въ латеранской головы Апостоловъ Петра и Павла; благовернымъ, участвующимъ въ этихъ молебствіяхъ, предоставлено совершенно отпущеніе. — Это распоряженіе составляетъ большую церковную достопримѣчательность.

— Братья Папы, жившіе до сихъ поръ въ гостиницѣ Шпильманъ, по желанію Его Святѣйшества переехали въ Квиривальскій дворецъ.

— Отрядъ волонтеровъ изъ окрестностей Рима, числомъ въ 500 человекъ, лучшихъ стрѣлковъ, отправится на двѣхъ въ Ломбардскую армию.

— Поговариваютъ о новой перемѣнѣ министровъ.

— Подъ Анконою приняты мѣры предосторожности на случай высадки Австрійцевъ. Слышно, что нѣсколько папскихъ купеческихъ кораблей задержаны Австрійцами.

Миланъ, 28 Мая.

Временное Ломбардское правительство издало постановленіе объ открытіи именнаго списка, во всѣхъ приходахъ, для собиранія голосовъ въ пользу проекта присоединенія Ломбардіи къ Пьемонту, подъ правленіемъ сардинскаго Короля. Всякій житель, имѣющій не менѣе 21 года отъ роду, можетъ подать свой голосъ; безграмотные должны ставить крестики въ присутствіи своего приходскаго священника и двухъ назначенныхъ для сего делегатовъ. Именные списки будутъ закрыты 29 Мая; и военные допущены также къ сей баллотировкѣ.

— Въ одной изъ венеціанскихъ газетъ извѣстный Маццини подалъ протестъ противъ сего постановленія временнаго правительства.

— Здѣшнее временное правительство претроводило медіолянскому ноту отъ 12 Мая, въ которой объявляеть, что Венеція согласится на все то, что національнымъ собраніемъ будетъ определено относительно будущности ломбардо-венеціанскаго королевства.

— Герцогство Плаценція подчинилось правительству сардинскаго Короля, и ожидаетъ только королевскаго дозволенія для присоединенія къ Пьемонту. Пармское временное правительство изъявило такое же желаніе и открыло въ приходахъ именныя списки, въ которые жители будутъ вносить свое желаніе — соглашаются ли или нѣтъ на присоединеніе въ Пьемонту. 17-го Мая будетъ происходить повѣрка поданныхъ голосовъ.

— Крѣпость Пескьера взята, то есть сдалась въ рѣшительную минуту. Король Альбертъ легко раненъ въ лице подъ глазомъ, а сынъ его — въ ногу, также не опасно. Въ тоже время было сраженіе подъ Пастренго; послѣдствія еще не извѣстны; но, какъ слышно, выгодны для насъ.

— Австрійскія войска, состоящая подъ начальствомъ графа Турна, князя Шварценберга, генерала Куласа и прочихъ, послѣ двухдневнаго бомбардированія Г. Виченцы, причемъ бросили въ оныя 600 ракетъ, бомбъ и ядеръ, совершенно остановили осаду 25 числа. Въ Виченцѣ командовалъ полковникъ Беллуци; тамъ находился также папскій генералъ Дурандо. Австрійцы имѣли армию въ 15,000 чел., а виченскій гарнизонъ состоялъ изъ 10,000 чел.

Неаполь, 17 Мая.

Въ газетѣ обѣихъ Сицилій обнаружено слѣдующее постановленіе:

„Во вниманіе, что избранные въ члены палаты депутатовъ, собрались 15 Мая, для того, какъ это видно изъ подлинныхъ документовъ, чтобы вступить въ качество представителей націи, во вниманіе, что они образовали комитетъ безопасности, самовольной власти коего имѣла быть подчинена національная гвардія; во вниманіе, что это было противозаконно; тѣмъ болѣе, что члены эти не дали требуемой закономъ присяги, палата депутатовъ распускается.“

— По полученному письму, депутаты арестованы были на кораблѣ королевскаго флота.

св. Петра и Н. Р. Марьи Вѣдшій, odbywały się w dniach 13, 14 i 15 b. m. uroczyste trzydniowe nabożeństwa. W czasie wspomnianych dni, wystawione będą ku czci wiernych: w bazylice Watykańskiej, tuwalnia Chrystusa Pana; w bazylice Liberiana, obrazy N. P. Marji, a w Lateranie głowy Apostołów Piotra i Pawła; wiernym, którzy w nabożeństwach tych udział mieć będą, zapewniony jest zupełny odpust. — Rozporządzenie to jest wielką osobliwością kościelną:

— Bracia Papieża, którzy dotąd mieszkali w hotelu Spillmana, przenieśli się do pałacu Kwirynalskiego, i to na wyraźne żądanie Papieża.

— Oddział ochotników z okolic Rzymu, złożony z samych celnych strzelców, w liczbie 500 ludzi, ma w tych dniach udać się do wojska w Lombardyi.

— Słychać o nowej zmianie Ministrów.

— Pod Ankoną przedsięwzięto środki ostrożności na przypadek wyładowania Austryaków. Słychać, że Austryacy przytrzymali kilka Papieżskich okrętów handlowych.

Medyolan, 28 maja.

Rząd tymczasowy Lombardyi wydał dekret o otwarciu po wszystkich parafjach gminowych list, dla zbierania głosów za projektem przyłączenia Lombardyi do Piemontu, pod panowanie Króla Jego Mości Sardynskiego. Każdy mieszkaniec mający lat 21 wieku może zapisać swój głos; nieumiejętni pisma mają klasę krzyżyk, w obecności swego plebana i dwóch ku temu wyznaczonych delegatów. Listy będą zamknięte 29 maja; wojskowi też przypuszczeni są do głosowania.

— W jednej z gazet Weneckich, znany Mazzini zaprotestował się przeciw temu postanowieniu Rządu tymczasowego.

— Rząd tymczasowy Wenecki, przesłał Rządowi w Medyolanie notę z dnia 12 maja, w której oświadcza, że Weneccy przystanie na wszystko, co we względzie przyszłości Królestwa Lombardzko-Weneckiego będzie uchwalone przez Zgromadzenie Narodowe.

— Xięstwo Placencyi oddało się pod rządę Króla Sardynskiego Karola Alberta, i czeka tylko na sankcyę Królewską dla połączenia się z Piemontem. Rząd tymczasowy Parmy wyraził podobneż życzenie i utworzył w każdej gminie listy, gdzie mieszkańcy mają zapisywać, czy zgadzają się lub nie na przyłączenie do Piemontu. Dzień 17 maja jest naznaczony na obliczenie głosów.

— Peschiera została zdobytą, czyli raczej poddała się w stanowczej chwili. Król Karol Albert ranny jest lekko w twarz pod okiem, syn zaś jego, w udo, ale także nieszkodliwie. Jednocześnie zaszła bitwa pod Pastrengo; nie wiemy o niej szczegółów, ale ma być dla nas korzystną.

— Wojska austryackie, dowodzone przez Hr. Thurn, Xięcia Schwarzenberg, Jenerała Culaz i innych, po dwudniowym bombardowaniu m. Wiczenzy, w czasie którego wrzucono doń 600 rakiety, bomb i kul, odstąpiły zupełnie od oblężenia d. 25. Dowództwo w Wiczenzie miał Półkownik Belluzi; Jeneral Papiezki Duranko znajdował się tam także. Austryacy mieli tam 15,000 wojska, załoga Wiczenzy liczyła tylko 10,000.

Neapol, 20 maja.

„Dziennik Obójga Sycylii ogłosił następujące postanowienie:

„Zważywszy, że ci, co byli obrani członkami Izby Deputowanych, zgromadzili się d. 15 maja, jak się to okazuje z akt autentycznych, dla przyjęcia charakteru Jedynego Reprezentacyjnego Zgromadzenia Narodowego; zważywszy, że utworzyli Komitet bezpieczeństwa, pod którego samowolną władzę miała być poddana gwardya narodowa; zważywszy, że to było nieprawem, zwłaszcza, że ci członkowie nie złożyli jeszcze wymaganęj prawem przysięgi: — Izba Deputowanych zostaje rozwiązana.“

— Według otrzymanego listu, Deputowani mieli zostać uwięzieni na okręcie marynarki królewskiej.

— Сообщаемъ составъ новаго Неаполитанскаго кабинета: князь Каріати назначенъ предѣдателемъ кабинета и министромъ иностранныхъ дѣлъ; Водцели, внутреннихъ дѣлъ и народного просвѣщенія; князь Торелла, земледѣлія, торговли и духовныхъ дѣлъ; ген. Караскоза, публичныхъ работъ; Паоло Руджіери финансовъ; князь д'Искителла, военнымъ и морскимъ министромъ.

— Въ одной изъ газетъ сообщаютъ, что случайный выстрѣлъ изъ ружья одного національнаго гвардейца на площади св. Фердинанда, далъ знакъ и сдѣлалъ причиною начатія битвы. Послѣднія требованія, присланныя къ Королю до начатія битвы, были слѣдующія: уничтоженіе палаты перовъ, вѣрненіе національной гвардіи укрѣпленій, господствующихъ надъ городомъ, удаленіе изъ столицы войскъ. Впрочемъ здѣшнія партіи приготавливались къ борьбѣ въ продолженіе трехъ дней; преимущественно были дѣятельны клубы, хотя первоначальное требованіе ихъ состояло въ томъ, чтобы въ числѣ 30,000 чел. выступить въ Ломбардію. Радикалисты поговаривали объ отнятіи у духовенства имѣній, даже о взятіи въ казну церковныхъ сокровищъ для государственныхъ потребностей. Это не понравилось Лазаронамъ. И ультралибералы, правда угваривали въ свою сторону Лазароновъ, но они не расположены къ нимъ, и всякій день являютъ доказательства сочувствія къ реакціонистамъ противъ національной гвардіи.

— Консулы въ Неаполь протестовали противъ бомбардированія, предположеннаго французскимъ адмираломъ Боденомъ, который объявилъ, что если борьба вновь начнется, онъ велитъ стрѣлять по королевскому дворцу. Онъ хотѣлъ также собрать въ неаполитанской гавани всѣ вблизи находящіяся французскія военныя суда, и уже издалъ нужное повелѣніе, но потомъ отменилъ оное, такъ какъ по существующимъ трактатамъ, въ неаполитанской гавани могутъ стоять только четыре военныя корабля одной націи.

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 18 Мая.

Въ журналѣ *Espana* пишутъ слѣдующее: „Правительство приняло мѣры, согласующіяся вполнѣ съ достоинствомъ героическаго народа, кою главою онъ избранъ высочайшею властію. Вчера, правительство отпустило, чрезъ герцога Сотомайора, паспортъ Англійскому посланнику, г-ну Бульверу, съ тѣмъ, чтобы онъ въ теченіи 48 часовъ выѣхалъ изъ Испаніи. Г. Бульверъ препроводилъ сегодня по-утру новую ноту министру иностранныхъ дѣлъ и немедленно выѣхалъ.“

— Вчера по-утру отправленъ курьеръ, Гр. Мира-солъ, къ нашему посланнику въ Лондонъ, кажется, съ объясненіемъ повода принятыхъ мѣръ относительно г-на Бульвера.

— Въ *Heraldo* пишутъ, что великій герцогъ Тосканскій призналъ Королеву Изабеллу IIю законною государынею Испаніи и желаетъ войти съ этою державою въ тѣсныя дружественныя сношенія; и что Сардинскій посланникъ, отправляющійся векоръ въ Мадридъ, будетъ исправлять тамъ должность Тосканскаго повѣреннаго въ дѣлахъ.

— Изъ журнала *Heraldo*: По достовернымъ свѣдѣніямъ, близъ Денъ видѣли два корабля подъ англійскимъ флагомъ, нагруженные оружіемъ и патронами. По ихъ эволюціямъ можно было видѣть непріязненныя для насъ намѣренія. Принятія мѣры предосторожности воспрепятствовали имъ подойти къ берегу, а появленіе двухъ нашихъ пароходныхъ кораблей побудило ихъ отправиться въ Гибралтаръ.“

— Генералъ Фулгосіо скончался вчера въ слѣдствіе раны, полученной имъ третьяго дня при подавленіи мятежа.

— Это jest skład nowego gabinetu Neapolitańskiego: Xiążę Carriati, Minister spraw zagranicznych i Prezes Rady; Bozzelli, Min. spraw wewnętrznych i wychowania; Xiążę Torella, rolnictwa, handlu i spraw duclownych; Jeneral Carascosa, robót publicznych; Paolo-Ruggieri, skarbu; Xiążę d'Ischitella, wojny i marynarki.

— Według jednego z dzienników, przypadkowy (a caso) wystrzał z karabinu pewnego gwardzisty narodowego, na placu St. Ferdynanda, dał hasło i początek bitwy. Ostatnie żądania, przed rozpoczęciem walki przesłane Królowi, były następujące: Zniesienie Izby Parów, oddalenie twierdz panujących nad miastem gwardyi narodowej, i oddalenie wojsk z stolicy. Od trzech dni jednak stronnictwa przygotowywały się tu widocznie do walki; kluby szczególnie bardzo czynnymi były, atoli pozornie ich dążeniem miało być tylko skłonienie Króla, ażeby na czele 30,000 ludzi ruszył do Lombardyi. Radykalni mówili głośno o odebraniu majątków duchowieństwu, o zabranianiu nawet skarbow kościelnych, a szczególnie skarbu St. Januariusza, na potrzeby Państwa. To się nie podobało Lazzaronom. Wprawdzie i ultraradykalni starali się przemówić do nich, lecz Lazzaroni głuchymi są na wszystko co z tej strony pochodzi i w każdym dniu dają nowe dowody sympaty dla reakcyonistów przeciw gwardyi narodowej.

— Konsulowie w Neapolu protestowali przeciw bombardowaniu, zamierzonemu przez francuzkiego Admirała Baudin, który oświadczył, że jeżeli walka na nowo się rozpocznie, do pałacu Królewskiego strzelać każe. Chciał on także ściągnąć do portu Neapolitańskiego wszystkie w pobliżu znajdujące się wojenne okręty francuzkie, i już wydał w tym celu rozkazy, ale je potem cofnął, ponieważ wedle istnjących traktatów, w porcie Neapolitańskim tylko cztery okręty wojenne jednego narodu stać mogą.

H I S Z P A N I A.

Madryt, 18 maja.

Czytamy w dzienniku *Espana*: „Rząd jął się jednego środka, zdającego się zgadzać z godnoscia jego bohaterskiego narodu, na którego czele wyborem korony postawiony został; odesłał bowiem wczoraj, przez Xięcia Sotomayor, paszport Posłowi angielskiemu, P. Bulwer.“ Jednocześnie miało polecieć rzeczemu Posłowi, aby w 24 godzin wyjechał z Hiszpanii. P. Bulwer przesłał dziś rano nową notę Ministrowi spraw zagranicznych i potem zaraz wyjechał.

— Wczoraj z rana wysłano nadzwyczajnego gońca, Hr. Mirasol, do naszego Posła w Londynie; zdaje się, że tenże wiezie depeche, wyjaśniające powody takiego postąpienia z P. Bulwer.

— *Heraldo* donosi, że Wielki Xiążę Toskański postanowił uznać Królowę I. abellę II prawną Monarchinią Hiszpanii, że życzy sobie zawiązać z nią ścisłe stosunki przyjaźni, i że Posel Sardynski, który niebawem do Madrytu wyprawiony będzie, ma oraz pełnić obowiązki sprawującego interessa Toskanii.

— Tenże dziennik donosi: „Według niewątpliwych wiadomości, przed kilku dniami spostrzeżono na wodach Denii dwa bronią i ładunkiem napełnione okręty, pod flagą angielską. Z ich obratów można było poznać, że nie miały przyjaznych dla nas zamiarów. Przedsięwzięte środki ostrożności nie dozwoliły im przybić do lądu, a wnet nagłe zjawienie się naszych dwóch okrętów parowych, zmusiło je do udania się do Gibraltaru.“

— Jeneral Fulgoso umarł wczoraj, w skutku rany odniesionej d. 7 w czasie przytłumiania buntu.